

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2010-2011

26 JANVIER 2011

Proposition de loi visant à rendre plus efficace la lutte contre les mariages de complaisance et à lutter contre les cohabitations légales de complaisance

(Déposée par M. François Bellot et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

L'immigration en Belgique est principalement familiale. En 2008, environ 14 000 visas D (de longue durée) ont été délivrés pour regroupement familial. Ces chiffres constituent une augmentation de près de 20 % par rapport à l'année précédente. Les ressortissants marocains (3 908 en 2008) et turcs (1 443 en 2008) sont parmi les principaux bénéficiaires du regroupement familial, et ce notamment en raison de l'existence de conventions internationales datant des années 60 et 70 prévoyant des conditions plus favorables au regroupement familial.

Un des instruments de l'arrivée d'étrangers sur notre territoire est le mariage ou la cohabitation légale, qui permettent le regroupement familial.

Le groupe auquel appartient les auteurs entend mener une politique cohérente en matière d'asile et d'immigration ainsi qu'en matière de nationalité. À cette fin, il souhaite notamment s'attaquer aux abus et détournements des réglementations en la matière. Le mariage de complaisance, comme il est justement défini dans l'article 146*bis* du Code civil, constitue effectivement un exemple de détournement des législations belges et un abus dans le chef des personnes qui y recourent. L'institution du mariage est dans ce cas utilisée non pas en vue de la création d'une communauté de vie durable entre les époux mais dans le but unique de l'obtention d'un avantage en matière de séjour, dans le chef d'un des époux au moins.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2010-2011

26 JANUARI 2011

Wetsvoorstel tot efficiëntere bestrijding van schijnhuwelijken en ter bestrijding van schijnwettelijke samenwoning

(Ingediend door de heer François Bellot c.s.)

TOELICHTING

De immigratie in België verloopt voornamelijk via gezinshereniging. In 2008 werden ongeveer 14 000 visa type D (langdurig verblijf) op grond van gezinshereniging afgegeven. Dat zijn er bijna 20 % meer dan in 2007. De meeste gezinsherenigers zijn Marokkaanse (3 908 in 2008) en Turkse onderdanen (1 443 in 2008), meer bepaald omdat in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw internationale overeenkomsten werden gesloten die in gunstiger voorwaarden voor gezinshereniging voorzien.

Het huwelijk of de wettelijke samenwoning, die gezinshereniging mogelijk maken, is één van de instrumenten die buitenlanders in staat stellen ons land binnen te komen.

De fractie waartoe de indieners behoren, wenst een coherent asiel-, immigratie- en nationaliteitsbeleid te voeren. In dat verband wordt meer bepaald beoogd misbruiken een halt toe te roepen en te voorkomen dat de regelgeving terzake wordt omzeild. Het schijnhuwelijk, zoals dat in precieze bewoordingen wordt omschreven in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek, is een schoolvoorbeeld van de manier waarop de Belgische wetgeving wordt omzeild; het wordt misbruikt door de mensen die een schijnhuwelijk aangaan. Het instituut huwelijk wordt in dat geval niet aangewend om een duurzame gemeenschap van de gehuwden te creëren, maar louter om een verblijfsvoordeel — althans voor één van de « echtgenoten » — uit de brand te slepen.

La présente proposition de loi vise à permettre une meilleure utilisation des dispositions existantes en matière de lutte contre les mariages blancs : annulations, condamnations pénales, refus de célébration du mariage, contrôle des documents étrangers par les postes diplomatiques belges. Elle vise également à transposer, *mutatis mutandis*, ces dispositions en matière de cohabitation légale.

Il n'est pas question pour le Mouvement réformateur (MR) de remettre en cause le droit fondamental au mariage et à la vie de famille mais il est primordial d'en fixer les conditions pour en limiter les abus. Il s'agit également d'une mesure en vue de protéger les personnes les plus faibles contre des mariages arrangés par les familles, lorsque l'époux ne consent en réalité à ce mariage que pour régulariser son séjour et abuse de la bonne foi ou des sentiments de son conjoint.

Pour ce faire, les auteurs de la présente proposition de loi souhaitent :

1. instaurer un outil de centralisation des données reprenant :

a) les annulations pour mariage blanc;

b) les condamnations pénales en vertu de l'article 79bis loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

c) les tentatives de mariages blancs via les déclarations de mariage non suivies de mariage;

d) les refus de cohabitations légales;

2. utiliser un outil existant, le registre national, afin d'éviter les coûts et problèmes techniques liées à l'établissement d'une banque de données *ad hoc*;

3. permettre l'intervention des postes consulaires pour mieux vérifier la force probante des documents étrangers à produire lors d'un mariage en Belgique ou célébré à l'étranger;

4. permettre au ministère public d'enquêter, lors du refus de célébrer mariage, pendant un laps de temps plus long (en faisant passer le délai de deux mois, actuellement prévu à l'article 167 du Code civil, à six mois);

Dit wetsvoorstel strekt ertoe de vigerende bepalingen ter bestrijding van schijnhuwelijken efficiënter toe te passen, door schijnhuwelijken nietig te verklaren, strafrechtelijk te veroordelen, te weigeren het huwelijk te voltrekken en de buitenlandse documenten te onderwerpen aan controle door de Belgische diplomatieke en consulaire posten. *Mutatis mutandis* wordt tevens beoogd deze bepalingen te doen gelden voor schijnwettelijke samenwoning.

Hoewel de *Mouvement réformateur* (MR) niet de bedoeling heeft het grondrecht van het huwelijk en het gezinsleven op de helling te zetten, achten de indieners het van primordiaal belang de voorwaarden daarvan te bepalen, teneinde mogelijk misbruik in te perken. Tevens is deze maatregel bedoeld om de zwakste personen te beschermen tegen door de familie gearrangeerde huwelijken, wanneer de echtgenoot het huwelijk in werkelijkheid louter aangaat om zijn verblijf te regulariseren, en aldus misbruik maakt van de goede trouw dan wel van de gevoelens van zijn partner.

Daartoe willen de indieners van dit wetsvoorstel :

1. een instrument instellen om de volgende gegevens te centraliseren :

a) het aantal gevallen van nietigverklaring wegens schijnhuwelijk;

b) het aantal gevallen van strafrechtelijke veroordeling krachtens artikel 79bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

c) het aantal pogingen om een schijnhuwelijk aan te gaan, door na te gaan hoeveel huwelijksaangiften niet worden gevolgd door een huwelijk;

d) het aantal gevallen van weigering tot wettelijke samenwoning;

2. gebruik maken van een bestaand instrument, met name het rijksregister, om niet te worden geconfronteerd met de kosten en de technische problemen die de oprichting van een *ad-hoc* databank met zich brengen;

3. de consulaire posten toestaan nauwlettender toe te zien op de bewijskracht van de buitenlandse stukken die moeten worden overgelegd bij een huwelijk in België of bij een huwelijk dat in het buitenland wordt voltrokken;

4. de termijn van twee maanden, waarin het openbaar ministerie krachtens artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek een onderzoek kan instellen naar de redenen van huwelijksweigering, verlengen tot zes maanden;

5. transposer les mesures contre les mariages de complaisance aux cohabitations légales de complaisance : définition, annulation, sanction pénale, inscription dans le registre national données, obligations de consultation.

François BELLOT.
Gérard DEPREZ.
Alain COURTOIS.
Armand DE DECKER
Dominique TILMANS.
Jacques BROTCHE.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE 1er

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modifications au Code civil

Art. 2

À l'article 63 du Code civil, rétabli par la loi du 4 mai 1999 et modifié par la loi du 10 mars 2010, sont apportées les modifications suivantes :

1. le paragraphe 2, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit :

« Sans préjudice du délai visé au paragraphe 4, l'officier de l'état civil dresse acte de cette déclaration dans le mois de la délivrance de l'accusé de réception visé à la phrase introductive de l'article 64, § 1er. »;

2. il est inséré un paragraphe 3/1 libellé comme suit :

« § 3/1. L'officier de l'état civil, qui suspecte que le mariage faisant l'objet de la déclaration puisse, dans le chef d'un des époux, donner lieu à l'obtention d'un avantage en matière de séjour lié à l'état de personne mariée, consulte sans délai le registre visé par la loi du

5. de maatregelen tegen schijnhuwelijken verruimen tot schijnwettelijke samenwoning : omschrijving, nietigverklaring, strafrechtelijke sanctie, invoering van de gegevens in het rijksregister, verplichte raadpleging.

*
* *

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen in het Burgerlijk Wetboek

Art. 2

Aan artikel 63 van het Burgerlijk Wetboek, hersteld bij de wet van 4 mei 1999 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Onverminderd de in paragraaf 4 aangegeven termijn maakt de ambtenaar van de burgerlijke stand van deze aangifte een akte op binnen de maand na de afgifte van het in de inleidende volzin van artikel 64, § 1 bedoelde ontvangstbewijs. »;

2. er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, luidende :

« § 3/1. De ambtenaar van de burgerlijke stand die vermoedt dat het huwelijk waarop de aangifte betrekking heeft voor een van de echtgenoten aanleiding zou kunnen geven tot het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van

8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques.»;

3. au paragraphe 4, entre les alinéas 1er et 2, sont insérés les deux alinéas suivants :

«L'officier de l'état civil refuse de dresser l'acte si les documents remis visés à l'article 64 ne remplissent pas les conditions fixées aux articles 26 et 28 du Code de droit international privé.

En cas de doute sérieux, l'officier de l'état civil soumet les documents pour avis au poste consulaire de carrière dans le ressort duquel le document a été établi, conformément à l'article 20/1 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire. Il en informe le futur époux qui est concerné par le document. Au plus tard quatre mois après la délivrance de l'accusé de réception visé à la phrase introductive de l'article 64, § 1er, il décide si le document remplit les conditions fixées aux articles 26 et 28 du Code de droit international privé et si l'acte peut être établi. S'il n'a pas reçu l'avis à ce moment, l'avis est réputé favorable.»;

4. au paragraphe 4, dans l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 4, les mots «L'officier de l'état civil» sont remplacés par les mots «Dans le cas d'un refus visé aux alinéas 1er et 2, l'officier de l'état civil»;

5. au paragraphe 4, l'alinéa 4, qui devient l'alinéa 6, est complété par les mots suivants :

«Il en est de même lorsque l'officier de l'état civil ne prend pas la décision dans le délai visé à l'alinéa 3. Dans ce cas, le tribunal se prononce sur l'établissement ou non de l'acte.»

Art. 3

Dans l'article 64, § 1er, du même Code, rétabli par la loi du 4 mai 1999, et modifié par les lois du 16 juillet 2004 et du 3 décembre 2005, la phrase introductive est complétée par les mots «contre accusé de réception qui est remis après réception de tous les documents.»

gehuwde persoon, raadpleegt onverwijld het register bedoeld bij de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.»;

3. in paragraaf 4 worden, tussen het eerste en het tweede lid, de volgende twee leden ingevoegd :

«De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert de akte op te maken als de in artikel 64 bedoelde documenten niet voldoen aan de in de artikelen 26 en 28 van het Wetboek van internationaal privaatrecht bepaalde voorwaarden.

In geval van ernstige twijfel legt de ambtenaar van de burgerlijke stand de documenten voor advies voor aan de consulaire beroepspost in het ambtsgebied waarvan het document werd opgesteld, overeenkomstig artikel 20/1 van de wet van 31 december 1851 met betrekking tot de consulaten en de consulaire rechtsmacht. Hij brengt de toekomstige echtgenoot op wie het document betrekking heeft op de hoogte. Ten laatste vier maanden na de afgifte van het in de inleidende volzin van artikel 64, § 1 bedoelde ontvangstbewijs beslist hij of het document voldoet aan de in de artikelen 26 en 28 van het Wetboek van internationaal privaatrecht bedoelde voorwaarden en bepaalt hij of de aangifte mag worden opgemaakt. Als hij het advies over dat document niet heeft ontvangen, wordt het advies geacht gunstig te zijn.»;

4. in paragraaf 4, tweede lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden «De ambtenaar van de burgerlijke stand brengt» vervangen door de woorden «In geval van een in het eerste en het tweede lid bedoelde weigering brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand»;

5. in paragraaf 4, wordt het vierde lid, dat het zesde lid wordt, aangevuld met de volgende bepaling :

«Dat geldt ook als de ambtenaar van de burgerlijke stand de beslissing niet binnen de in het derde lid bedoelde termijn neemt. In dat geval beslist de rechtbank of de aangifte al dan niet moet worden opgemaakt.»

Art. 3

In artikel 64, § 1, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 4 mei 1999, en gewijzigd bij de wetten van 16 juli 2004 en van 3 december 2005, wordt de inleidende volzin aangevuld met de woorden «, zults in ruil voor een ontvangstbewijs dat na ontvangst van alle documenten wordt bezorgd.»

Art. 4

À l'article 167 du même Code, rétabli par la loi du 4 mai 1999 et modifié par la loi du 1er mars 2000, sont apportées les modifications suivantes :

1° entre les alinéas 1er et 2 il est inséré l'alinéa suivant :

« En cas d'un mariage visé à l'article 63, § 3/1, il consulte de nouveau le registre national établi par la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques. Il base sa décision sur l'ensemble des données en sa possession, dont les données fournies par les futurs époux et les données contenues dans la banque de données. »;

2° à l'alinéa 2, devenant l'alinéa 3 :

— les mots « à l'alinéa précédent » sont remplacés par les mots « à l'alinéa 1er »;

— les mots « deux mois » sont remplacés par les mots « six mois ».

Art. 5

Dans le Livre III, Titre *Vbis*, du même Code, inséré par la loi du 23 novembre 1998, il est inséré un article 1476/1 rédigé comme suit :

« Art. 1476/1. — § 1er. Il n'y a pas de cohabitation légale lorsque, bien que les consentements formels aient été donnés, il ressort d'une combinaison de circonstances que l'intention de l'un au moins des cohabitants légaux vise uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour, lié au statut de cohabitant légal.

§ 2. L'officier de l'état civil, auquel a été faite une déclaration de cohabitation légale susceptible de donner lieu, dans le chef de l'un des futurs cohabitants légaux, à l'obtention d'un avantage en matière de séjour lié au statut de cohabitant légal, consulte immédiatement, dans les cas fixés par le Roi, le registre national établi par la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques.

Cette consultation vise à rechercher des faits liés à l'un des futurs cohabitants légaux, concernant un refus d'établissement d'un acte de déclaration de mariage ou un refus de délivrance d'un certificat de non-empêchement à mariage, ou toute enquête relative à un mariage visé à l'article 146*bis* ou 146*ter* ou relative à une cohabitation légale visée au § 1er.

Art. 4

In artikel 167 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 4 mei 1999 en gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende :

« In geval van een in artikel 63, § 3/1 bedoeld huwelijk raadpleegt hij opnieuw het rijksregister dat werd opgericht krachtens de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Hij baseert zijn beslissing op alle gegevens waarover hij beschikt, onder meer de gegevens die worden verstrekt door de aanstaande echtgenoten en de in de databank vervatte gegevens. »;

2° in het tweede lid, dat het derde lid wordt, worden :

— het woord « vorige » vervangen door het woord « eerste »;

— het woord « twee » vervangen door het woord « zes ».

Art. 5

In Boek III, Titel *Vbis*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 november 1998, wordt een artikel 1476/1 ingevoegd, luidende :

« Art. 1476/1. — § 1. Er is geen wettelijke samenwoning wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot wettelijke samenwoning, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van ten minste één van de samenwonenden kennelijk alleen is gericht op de verkrijging van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijk samenwonende.

§ 2. De ambtenaar van de burgerlijke stand, ten overstaan van wie een verklaring van wettelijke samenwoning is afgelegd die mogelijkerwijs voor één van de aanstaande wettelijk samenwonenden een verblijfsrechtelijk voordeel kan opleveren dat is verbonden aan de staat van wettelijk samenwonende, raadpleegt in de door de Koning vastgelegde gevallen onmiddellijk het rijksregister dat werd opgericht krachtens de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Die raadpleging strekt ertoe feiten in verband met een van de aanstaande wettelijk samenwonenden op te zoeken over een weigering om een akte houdende verklaring van wettelijke samenwoning op te maken, over een weigering om een attest van « geen huwelijksbeletsel » af te geven, over ongeacht welk onderzoek in verband met een huwelijk als bedoeld in artikel 146*bis* of 146*ter*, dan wel over een in § 1 bedoelde wettelijke samenwoning.

§ 3. L'officier de l'état civil refuse la déclaration de cohabitation légale s'il s'avère qu'il s'agit d'un cas tel que décrit au paragraphe 1er.

S'il existe une présomption sérieuse qu'il s'agit d'un cas tel que décrit au § 1er, l'officier de l'état civil peut surseoir à l'acceptation de la déclaration de cohabitation légale, le cas échéant après avoir recueilli l'avis du procureur du Roi compétent, pendant un délai de six mois au plus, afin de procéder à une enquête complémentaire.

S'il n'a pas pris de décision définitive dans le délai prévu à l'alinéa précédent, l'officier de l'état civil doit accepter la déclaration de cohabitation légale.

Dans le cas d'un refus visé à l'alinéa premier, l'officier de l'état civil notifie sans délai sa décision motivée aux parties intéressées. Une copie, accompagnée d'une copie de tous documents utiles en est, en même temps, transmise au procureur du Roi compétent. Le refus de l'officier de l'état civil d'accepter la déclaration de cohabitation légale est susceptible de recours par les parties intéressées pendant un délai d'un mois, suivant la notification de sa décision, conformément à l'article 569 du Code judiciaire.

§ 4. Une action en nullité peut être intentée contre toute cohabitation légale contractée en contravention aux dispositions du paragraphe 1er par les cohabitants légaux eux-mêmes, par tous ceux qui y ont intérêt et par le procureur du Roi compétent.»

CHAPITRE 3

Modifications au Code de droit international privé

Art. 6

À l'article 31 du Code de droit international privé sont apportées les modifications suivantes :

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er est complété par les mots « et à l'article 28 »;

2° le paragraphe 2 est complété par les deux alinéas suivants :

«Le dépositaire de l'acte ou du registre, en cas de doute sérieux lors de l'appréciation des conditions visées au paragraphe 1er, demande l'avis du poste consulaire de carrière dans le ressort duquel la décision a été prononcée ou l'acte authentique établi

§ 3. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert de verklaring van wettelijke samenwoning indien blijkt dat het gaat om een geval als omschreven in paragraaf 1.

Als er een ernstig vermoeden is dat het om een geval gaat als beschreven in § 1, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand met het oog op een aanvullend onderzoek, in voorkomend geval na het advies van de bevoegde procureur des Konings te hebben ingewonnen, de aanvaarding van de verklaring van wettelijke samenwoning gedurende een termijn van maximum zes maanden uitstellen.

Als de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen de in het vorige lid bepaalde termijn geen definitieve beslissing heeft genomen, moet hij de verklaring van wettelijke samenwoning aanvaarden.

In geval van een in het vorige lid bedoelde weigering betekent de ambtenaar van de burgerlijke stand zijn beslissing onverwijld aan de betrokken partijen. Tegelijkertijd wordt hiervan aan de bevoegde procureur des Konings een afschrift overgezonden, samen met een afschrift van alle nuttige documenten. Tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de verklaring van wettelijke samenwoning te aanvaarden kan door de betrokken partijen na de betekening van de beslissing, conform artikel 569 van het Gerechtelijk Wetboek, gedurende een termijn van een maand beroep worden aangetekend.

§ 4. De wettelijk samenwonenden zelf, al wie er belang bij heeft en de bevoegde procureur des Konings kunnen tegen een wettelijke samenwoning die is aangegaan met overtreding van de bepalingen in paragraaf 1, een vordering tot nietigverklaring instellen.»

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen in het Wetboek van internationaal privaatrecht

Art. 6

In artikel 31 van het Wetboek van internationaal privaatrecht worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met de woorden « en in artikel 28 »;

2° paragraaf 2 wordt aangevuld met de volgende twee leden :

«De bewaarder van de akte of van het register vraagt bij ernstige twijfel bij de beoordeling van de voorwaarden bedoeld in paragraaf 1 het advies van de consulaire beroepspost in het ambtsgebied waarvan de beslissing is gewezen of de authentieke akte is

conformément à l'article 20/1 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire et informe immédiatement le ministère public de cette requête. Le poste consulaire communique son avis au dépositaire dans les trois mois. Il le communique en même temps au ministère public. Le ministère public procède si nécessaire à des vérifications complémentaires dans les deux mois de la réception de cet avis.

Le cas échéant, le dépositaire de l'acte ou du registre ne peut surseoir plus de six mois à la mention, à la transcription ou à l'inscription.»

CHAPITRE 4

Modification à la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire

Art. 7

Dans la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire, il est inséré un article 20/1, rédigé comme suit :

« Art. 20/1. — § 1er. Les autorités belges auxquelles il est soumis une décision judiciaire étrangère ou un acte authentique étranger peuvent, en cas de doute sérieux quant au respect des conditions fixées à l'article 26 ou 28 du Code de droit international privé, soumettre, pour avis, le document au poste consulaire de carrière dans le ressort duquel la décision a été prononcée ou l'acte authentique établi.

Le poste consulaire de carrière peut également lancer cette enquête, d'initiative, aux mêmes conditions pour les documents qui lui sont soumis.

§ 2. L'enquête est réalisée par le poste consulaire de carrière même, via les services équipés spécifiquement à cette fin du poste consulaire de carrière d'un autre État membre de l'Union européenne ou via les personnes qui disposent de l'expertise nécessaire, spécialement désignées à cet effet par le ministre des Affaires étrangères à la demande du poste consulaire de carrière.

Les autorités locales ou centrales étrangères compétentes ou des personnes indépendantes aux personnes en cause ayant assisté à l'événement décrit dans l'acte peuvent être consultées dans le cadre de cette enquête.

§ 3. Le document fait mention de l'enquête et de son résultat.

opgesteld, conform artikel 20/1 van de wet van 31 december 1851 met betrekking tot de consulaten en de consulaire rechtsmacht, en brengt onmiddellijk het openbaar ministerie van die aanvraag op de hoogte. De consulaire post deelt zijn advies binnen drie maanden mee aan de bewaarder en gelijktijdig aan het openbaar ministerie. Het openbaar ministerie gaat zo nodig binnen twee maanden na de ontvangst van dat advies over tot aanvullende controles.

In voorkomend geval kan de bewaarder van de akte of van het register de vermelding, de overschrijving of de inschrijving niet langer dan zes maanden uitstellen.»

HOOFDSTUK 4

Wijziging in de wet van 31 december 1851 met betrekking tot de consulaten en de consulaire rechtsmacht

Art. 7

In de wet van 31 december 1851 met betrekking tot de consulaten en de consulaire rechtsmacht wordt een artikel 20/1 ingevoegd, luidende :

« Art. 20/1. — § 1. De Belgische autoriteiten aan wie een buitenlandse rechterlijke beslissing of een buitenlandse authentieke akte wordt voorgelegd, kunnen in geval van ernstige twijfel in verband met de inachtneming van de voorwaarden die zijn vastgesteld in de artikelen 26 tot 28 van het Wetboek van internationaal privaatrecht, het document voor advies voorleggen aan de consulaire beroepspost in het ambtsgebied waarvan de beslissing is gewezen of de authentieke akte is opgesteld.

De consulaire beroepspost kan op eigen initiatief en onder dezelfde voorwaarden eveneens dat onderzoek starten, voor de documenten die aan de post worden voorgelegd.

§ 2. De consulaire beroepspost voert dat onderzoek zelf uit, via de specifiek daartoe uitgeruste diensten van de consulaire beroepspost van een andere lidstaat van de Europese Unie of via personen met de nodige deskundigheid die daartoe speciaal werden aangewezen door de minister van Buitenlandse Zaken en op verzoek van de consulaire beroepspost.

In het raam van dat onderzoek is het mogelijk de bevoegde lokale of centrale buitenlandse autoriteiten te raadplegen, of personen die onafhankelijk zijn van de betrokkenen en die aanwezig waren bij de in de akte beschreven gebeurtenis.

§ 3. Het document maakt melding van het onderzoek en het resultaat daarvan.

L'agent diplomatique ou consulaire mentionne sur une feuille annexée ses remarques, les constatations qu'il a faites au cours de l'enquête et, en cas d'avis négatif, sa motivation spéciale.

§ 4. Les personnes concernées par le document peuvent demander une contre-enquête.

Les délais légaux qui courent en cas d'application du paragraphe 1er sont suspendus pour la durée de la contre-enquête jusqu'à la transmission de celle-ci à l'autorité visée au paragraphe 1er.

§ 5. S'il ressort d'une décision définitive que le document ne satisfait pas aux conditions fixées aux articles 26 et 28 du Code de droit international privé, les éventuels coûts de l'enquête effectuée par des tiers à la demande du poste consulaire de carrière et de la contre-enquête sont à charge de la personne qui se prévaut du document.

Les modalités relatives à la fixation des coûts et à leur contrôle sont fixées par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.»

CHAPITRE 5

Modifications à la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques

Art. 8

À l'article 2 de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques, modifié par les lois du 24 mai 1994 et du 15 mai 2007, l'alinéa 1er est complété par un 4°, libellé comme suit :

«4° les personnes qui ne sont pas mentionnées dans le registre d'attente ou le registre des étrangers lorsqu'elles font une déclaration de mariage ou une demande de transcription d'un mariage célébré à l'étranger.»

Art. 9

À l'article 3 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 9 mai 2007, sont apportées les modifications suivantes :

1. à l'alinéa 1er, les points 7°/1 à 7°/4 suivants sont insérés :

«7°/1 la déclaration faite en exécution de l'article 63, § 1er, du Code civil ainsi que le refus de dresser un acte de déclaration visé à l'article 63, § 4, alinéas 1er et 2,

De diplomatieke of consulaire ambtenaar brengt op een aangehecht blad zijn opmerkingen aan, alsook de vaststellingen die hij tijdens het onderzoek heeft gedaan en, bij een negatief advies, zijn speciale motivering.

§ 4. Degene op wie dat document betrekking heeft, kan om een tegenonderzoek verzoeken.

De wettelijke termijnen die lopen ingeval paragraaf 1 wordt toegepast, worden geschorst voor de duur van het tegenonderzoek en tot de resultaten daarvan aan de in paragraaf 1 bedoelde instantie worden bezorgd.

§ 5. Als uit een definitieve beslissing blijkt dat het document niet voldoet aan de in de artikelen 26 en 28 van het Wetboek van internationaal privaatrecht opgenomen voorwaarden, draagt de persoon die zich op het document beroept, de eventuele kosten van het door derden op verzoek van de consulaire beroepspost uitgevoerde onderzoek en van het tegenonderzoek.

De nadere regels voor de vaststelling van die kostprijs en het toezicht erop worden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.»

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen in de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen

Art. 8

In artikel 2 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, gewijzigd bij de wetten van 24 mei 1994 en 15 mei 2007, wordt in het eerste lid een 4° ingevoegd, luidende :

«4° de personen die niet vermeld staan in het wachtregister of in het vreemdelingenregister wanneer zij een huwelijksverklaring doen of een aanvraag indienen tot overschrijving van een in het buitenland voltrokken huwelijk.»

Art. 9

In artikel 3 van dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 9 mei 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in het eerste lid worden de punten 7°/1 tot 7°/4 ingevoegd, luidende :

«7°/1 de aangifte die wordt gedaan met toepassing van artikel 63, § 1, van het Burgerlijk Wetboek, alsook de weigering tot opmaak van de akte van aangifte als

du Code civil et le sursis à l'établissement d'un acte de déclaration de mariage, tel que visé à l'article 63, § 4;

7°/2 le refus de célébrer un mariage visé à l'article 167, alinéa 1er, du Code civil et le refus d'acceptation de la cohabitation légale ainsi que le sursis à la célébration d'un mariage ou à l'acceptation de la cohabitation légale sur avis conforme du parquet et du poste consulaire;

7°/3 la demande de l'annulation et l'annulation d'un mariage sur la base de l'article 184 du Code civil en contravention à l'article 146*bis* du Code civil;

7°/4 la reconnaissance ou le refus de reconnaissance d'actes étrangers de mariage ou de relations de cohabitation équivalentes au mariage visées à l'article 27 du Code de droit international privé. »;

2. à l'alinéa 1er, il est inséré le 13°/1 suivant :

« 13°/1 le sursis à l'acceptation de la déclaration de cohabitation légale ainsi que le refus de déclaration de cohabitation légale conformément à l'article 1476/1 du Code civil; »;

3. l'alinéa 4 est remplacé comme suit :

« Les informations visées aux 7°/1 à 7°/4 et au 13°/1 de l'alinéa 1er sont conservées pendant 5 ans à compter du jour de leur enregistrement. Les autres informations sont conservées pendant trente ans à compter du jour du décès de la personne à laquelle elles sont relatives. »

CHAPITRE 6

Modification à la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 10

Il est inséré dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers un article 79*ter*, rédigé comme suit :

« Art. 79*ter*. — § 1er. Quiconque conclut une cohabitation dans les circonstances visées à l'article 1476/1 du Code civil sera puni d'un emprisonnement de huit jours à trois mois ou d'une amende de vingt-six à cent euros.

bedoeld in artikel 63, § 4, eerste en tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek en de opschorting van opmaak van de akte van aangifte als bedoeld in artikel 63, § 4;

7°/2 de weigering het huwelijk te voltrekken als bedoeld in artikel 167, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek en de weigering de wettelijke samenwoning te aanvaarden, alsook de opschorting van voltrekking van het huwelijk of van aanvaarding van de wettelijke samenwoning op eensluidend advies van het parket en de consulaire post;

7°/3 het verzoek tot nietigverklaring en de nietigverklaring van het huwelijk op grond van artikel 184 van het Burgerlijk Wetboek, wegens overtreding van artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek;

7°/4 de erkenning van of de weigering tot erkenning van buitenlandse huwelijksakten of van buitenlandse akten van met het huwelijk gelijkwaardige samenwonningsrelaties als bedoeld in artikel 27 van het Wetboek van internationaal privaatrecht. »;

2. in het eerste lid wordt een 13°/1 ingevoegd, luidende :

« 13°/1 de opschorting van aanvaarding van de verklaring van wettelijke samenwoning, alsook de weigering tot verklaring van de wettelijke samenwoning, overeenkomstig artikel 1476/1 van het Burgerlijk Wetboek; »;

3. het vierde lid wordt vervangen door wat volgt :

« De in 7°/1 tot en met 7°/4 en in 13°/1 van het eerste lid bedoelde gegevens worden bewaard gedurende vijf jaar, te rekenen van de dag waarop ze worden geregistreerd. De andere gegevens worden bewaard gedurende dertig jaar, te rekenen van de dag van overlijden van de persoon op wie ze betrekking hebben. »

HOOFDSTUK 6

Wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 10

In de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt een artikel 79*ter* ingevoegd, luidende :

« Art. 79*ter*. — § 1. Ieder die een overeenkomst van wettelijke samenwoning sluit in de omstandigheden als bedoeld in artikel 1476/1 van het Burgerlijk Wetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden of met geldboete van zesentwintig tot honderd euro.

Quiconque reçoit une somme d'argent visant à le rétribuer pour la conclusion d'une telle cohabitation sera puni d'un emprisonnement de quinze jours à un an ou d'une amende de cinquante à deux cent cinquante euros.

Quiconque recourt à des violences ou menaces à l'égard d'une personne pour la contraindre à conclure une telle cohabitation sera puni d'un emprisonnement d'un mois à deux ans ou d'une amende de cent à cinq cents euros.

§ 2. La tentative du délit prévu au paragraphe 1er, alinéa 1er, est punie d'une amende de vingt-six à cinquante euros.

La tentative du délit prévu au paragraphe 1er, alinéa 2, est punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois ou d'une amende de vingt-six à cent vingt-cinq euros.

La tentative du délit prévu au paragraphe 1er, alinéa 3, est punie d'un emprisonnement de quinze jours à un an ou d'une amende de cinquante à deux cent cinquante euros.»

CHAPITRE 7

Modification au Code judiciaire

Art. 11

L'article 569 du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 22 décembre 2008, est complété par le 42° suivant :

«42° des demandes relatives aux décisions des officiers de l'état civil visées à l'article 1476/1 du Code civil.»

6 décembre 2010.

François BELLOT.
Gérard DEPREZ.
Alain COURTOIS.
Armand DE DECKER.
Dominique TILMANS.
Jacques BROTCHE.

Ieder die een geldsom ontvangt die ertoe strekt hem te vergoeden voor het sluiten van een dergelijke samenwoningsovereenkomst, wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot één jaar of met geldboete van vijftig tot tweehonderd vijftig euro.

Ieder die gebruik maakt van geweld of bedreiging tegen een persoon om die persoon te dwingen een dergelijke samenwoningsovereenkomst te sluiten, wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot twee jaar of met geldboete van honderd tot vijfhonderd euro.

§ 2. Elke poging tot het in paragraaf 1, eerste lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met geldboete van zesentwintig tot vijftig euro.

Elke poging tot het in paragraaf 1, tweede lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden of met geldboete van zesentwintig tot honderdvijfentwintig euro.

Elke poging tot het in paragraaf 1, derde lid, omschreven wanbedrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar of met geldboete van vijftig tot tweehonderdvijftig euro.»

HOOFDSTUK 7

Wijziging in het Gerechtelijk Wetboek

Art. 11

Artikel 569 van het Gerechtelijk Wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 22 december 2008, wordt aangevuld met een 42°, luidende :

«42° van de vorderingen in verband met de beslissingen van de ambtenaren van de burgerlijke stand bedoeld in artikel 1476/1 van het Burgerlijk Wetboek.»

6 december 2010.